112

אין מקבלין צאן ברול מישראל מפני שהוא רבית. נפרק איזהו נשך

שאין נותן מעותיו חולקין השכר ואע"ג דמשנה יתירא היא דהא תנא ליה

אין מושיבין חנווני למחלית שכר וכל שכן הכא שקבל כל האחריות עליו

(ב"מ דף ע:) פירש"י רבית לי ששם אותם עליו במעות וכל זמן

עין משפם נר מצוה

לה א מיי׳ פ״ב מהל׳ בכורות הלי ו סמג עשין כיל מוסלי בכורות הלי ו סמג עשין כיל טוש"ע י"ד סי שנו סעיף ה: לו ב מיי פ"ח מהלכות מלוה הלכה יב סמג לאוין לג מוש"ע י"ד סי" קעו סעיף א: לו ג מיי פ"ד מהלכות בכורות הלכה ד טוש"ע י"ד סימן שכ סעיף ז:

שימה מקובצת

לן תחת אמותיהן ולדי ולדות בקצת ס״י גרסינן ולדות פטורין ולדי ולדות חייבין ועיין בתוספות חיצוניות לקמן באות בווטפות היצוניות לקומן באות ר': גן ואם יש בו קצת סימנים חייבים. עיין תוס' לעיל דף ב': גן אין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית וכר'. נ"א בספרי כת"י ואי ס"ד כיוז נ"א בטפר כות" ואי טיד כון דלא נקיט זווי ברשותיה דמרה קיימא אמאי הוי רבית ברשותיה דמרה קא שבחא: זן ורב יהודה אמר ולדי ולדות נמי פטורין וכר׳. ומתני׳ דקתני ולדות פטוו וכר. ממוני דקתני ודרות פטור .
ולדי ולדות חייב לא קשה לריי
דמתני לא נתחתי לדרי עד סיפא .
דהממיד ולדות אבל ולדות ולד .
ולדות דרישא לא דקדק אלא .
דחני ולדות פטורין לא ידעי .
כמה אי תוא דרי אי תיי דרי
כמה אי תוא דרי אי תיי דרי ולא אתיא לאשמועינן אלא שיש מין תולדות פטורין ולד ולדות מין תולדות פטורין ולד ולדות חייבין ור"י ס"ל דולדי צאן ברול כהן עצמן. הרא"ש ז"ל: קן מן העובד כוכבים עכ״ל. וז״ל תוס' חיצוניות והק' ר"י לפירש"י ז"ל דהא גם זה אינו חידוש י. סתם ומלוין להם ברבית וכ״ש אבק רבית לפרש״י לכך נראה לר״י כפי׳ ר״ת דפי׳ כך דינא דקבלת צאן ברזל כגון שנתן לו צאן במאה דינרי זהב והן מלוה גביה וכל אחריות הצאן על המקבל כאלו הז מכוריז על המקבל לאלו זה שכל זמן אצלו והתנה לו זה שכל זמן שמעכב המעות יעלה המקבל מן הגיזות ומן הולדות שוה סלע שכר בכל שנה ושנה ורבית קצוצה הוי דאי לאו הכי מאי . אתא לאשמועינן הא מפרש לעיל אפילו למחצית שכר אסור והכי אפילו למוצית שכו אחר ווכר משמע בברייתא דאיזהו נשך (דף ק"ע ע"צ) דהוי טעמא דקבלת צאן ברול משום רבית קצוצה כדפרי׳ ל) דהיכא דמקבלין צאן ברזל מן העובדי כוכבים היינו כעין השם פרה לחבירו ואמר הרי פרתך עשויה בלי דינרים ואני אעלה לך סלע בחדש מותר לפי שלא עשאה דמים מחיים אלא לאחר מיתה ולהכי צאן ברזל אסור והשתא פריך שפיר למימרא דברשות המקבל קיימא וא״ת מנ״ל לתלמודא דמתניתין . מיירי בדאורייתא דמש״ה פריך ואין לומר משום דתני התם . מפני שהוא רבית דהא לעיל נמי מפני שהוא דבית דהא לפיל נמי תני ולא ישכור ממנו בפחות מפני שהוא רבית אע"ג דהוי דרבנן י"ל דע"כ מדאורייתא דאי מדרבנן לא אשמועינן מידי דהא אמרינן התם לעיל בסמוך גבי אמויבן והום לפיל בסמון בבי הא דחנוני אפילו למחצית שכר אסור אמר אביי ל"ק הא דקבל וכו' הקשה הר"ם כיון דלא קבל עליו הישראל אונסא ווולא . אלא העובד כוכבים א"כ ולדות אלא העובד כוכבים א"כ ודרות שהגיעו לחלקו אמאי פטורים הא אין יד העובד כוכבים באמצע כלל (ה"ב) [דאי] לא משכח לבהמה דלא תפיס כלל לולדות שלא קבל עליו אחריות ותירץ דמ"מ אם יפשע בצאן וומין דמים אם יפשע בצאן של עובד כוכבים אתי עובד כוכבים תפיס לולדות ולכך הוי יד עובד כוכבים באמצע אבל קבל עליו אונסא וזולא שפיר רבי וא"ת פשיטא כיון דקבל עליה אונסא וזולא דליכא רבית אמאי צריך למתני ושמא י"ל דמ"מ הוה חיישינן דלמא אתי

נקט ליה משום סיפא מקבלין נאן ברזל מן העובד כוכבים עכ"ל פ וסיפא אתא לאשמועינן היתר רבית מן העובד כוכבים כדקתני לווין מהם ומלוין להן ברבית וקשה לפ״ה מאי פריך הכא ואי ס"ד ברשותא דמרא קיימא אמאי הוי רבית ברשותא דמרי קמשבח מאי קשיא מ"מ רבית דרבנן היא דכיון שכל אחריות על המקבל מלוה היא ונוטל חלי השבח בשכר המלוה אלא דלא הוי רבית דאורייתא כיון דאם לא יבא השבח לא יטול כלום כמו בלא נכייתא שהיא רבית דרבנן ונראה כמו שפי׳ ר״ת שהיא רבית דאורייתא שפסק דמים על הצאן ופסק דמי השבח וקבל עליו לתת בכל שנה ושנה מובין יהא שם שבח בין לא יהיה ורבית גמורה היא דהיינו רבית י קצוצה ויש לומר דהכא תניא ואע"ג דתנא רישא היינו דחנווני שהוא רבית דרבנן והכא המ"ל דההיא רבית דאורייתא היא כדקתני מפני שהוא רבית כלומר רבית דאורייתא ומיהו אשכחן מפני שהוא רבית דרבנן דתנן בב"מ (דף סד:) המלוה את חברו לא ידור בחלרו חנם ולא ישכור ממנו בפחות מפני שהוא רבית דפר"ת דלא איירי במשכנתא מדלא קתני המלוה על חלרו ועוד דשרי להשכיר בפחות כמו שדה וכרם דשרו בנכייתה משום דזימנין ליכה שבחה כלל ובית נמי זימנין דאיכא תיוהא שנופל או נשרף ופר"ת שהלוהו הלואה גמורה ולא על חלרו ואין זה רבית דאורייתא ש ולא בתורת רבית משאיל ומשכיר לו בפחות ומוחל ולפ״ה נמי נהי דלא ידור בחלרו חנם הוי רבית דאורייתא כמו בתי ש חומה דהוי רבית דאורייתא מה שמשכיר בפחות מיהא מסתבר דלא הוי דאורייתא ומיהו האי מפני שהוא רבית דהכא דאורייתא קאמר דאי לאו הכי

מאי קמ"ל וכפי' ר"ת משמע בירושלמי

דקאמר איזהו נאן ברול היו לו ק' נאן

חייב אתה באחריותן ואתה מעלה לי סלע בכל אחת ואחת משלך באחרונה אסור משמע בהדיא ששם עליו השבח והקרן ואי לא מחני׳ דרבית לא הוה קשה ליה מתני׳ דהכא אמאי פטורין מן הבכורה דשפיר חשיבי ברשות עובד כוכבים כיון דאי לא יהיב זוזי תפים לבהמה ואם לא משכח בהמה תפים ולד שהכל משועבד לו מחמת קרן אבל למאי דחשבינן רבית דאורייתא קשה דא"כ יצא מרשות בעלים לגמרי כשאר מלוה ורבא

אומר לו הרי הן עשויות עליך בק׳ דינרין של זהב ולדות חלב וגיוות שלך ואם מתו מסיק דהא דפטורה מן הבכורה לא משום דקיימא לה ברשות מרה אלא

ולדותיהן זו תחת אמותיהן ולדי ולדות פטורין וולדי וולדי וולדות חייבים רשב"ג אומר אפילו עד עשרה וווים פמורים שאחריותן לעובד כוכבים שילדה מין עז ועז שילדה מין רחל פטורה מן הבכורה יו ואם יש בו מקצת סימנין חייב: גבו׳ למימרא דכיון דלא נקם מרא זוזי ברשותא דמרא קיימא ורמינהו ם פיבאין מקבלין צאן ברזל מישראל מפני שהוא רבית אלמא ברשותא דמקבל קיימא אמר אביי לא קשיא הא דקביל עליה אונמא וזולא והא דלא קביל עליה אונסא וזולא אמר ליה רבא דקביל עליה אונסא וזולא צאן ברזל קרית ליה ועוד מאי פסקא ועוד אדתני סיפא אבל מקבלין צאן ברזל מן העובד כוכבים ליפלוג וליתני בדידה בד"א דלא קביל עליה אונסא וזולא אבל קביל עליה אונסא וזולא שפיר דמי אלא אמר רבא אידי ואידי דלא קביל עליה אונסא וזולא והכא גבי בכורה היינו מעמא ידאילו אתי עובד כוכבים בעי זוזי ולא יהיב ליה תפים לה לבהמה ואי לא משכח לה לבהמה תפים ולדות דידה והרי יד עובד כוכבים באמצע וכל יד עובד כוכבים באמצע פמורה מן הבכורה: העמיד ולדותיהן תחת אמותיהן ולדי ולדות פטורים: א"ר הונא ולדות פטורין וולדי ולדותיהן חייבין זו וולדי יהודה אמר ולדי ולדות נמי פטורין וולדי ולדי ולדות חייבין תנן העמיד ולדות תחת אמותיהן ולדי ולדות פמורין מעמא דהעמיד הא לא העמיד לא תיובתא דרב יהודה אמר לך רב יהודה הוא הדין אע"ג דלא העמיד והא קמ"ל אפילו העמיד גמי דאורחיה דעובד כוכבים למיתפם בנה יוהוי כמי דלא העמיד ולדי ולדות פטורין וולדי ולדי ולדות חייבין תגן רבן שמעון בן גמליאל אומר אפי' עד עשרה דורות פטורין שאחריותן לעובד כוכבים בשלמא לרב יהודה דאמר נחית תנא קמא לדרי

ולדותיהן פמורין ולדי ולדותיהן חייבין העמיד

לחלקו של ישראל כשיהיו להו ולדות בכורות יי (ינתנו לכהן) דהיינו רביעית ללאן ברזל יינתן לכהן: העמיד ולדות מחת אמותיהם. שפתח לו פתח לעובד כוכבים להיות לו כח בולדות ואמר לו אם ימותו הבהמות תטול הולדות המגיעות לחלקי ויהיו תחת ידי באותן דמים עד אותו זמן ם עלמו (כ): וולדוסיהן. השתח אלימא יד עובד כוכבים ושייכא בדור אחר טפי הלכך ולדות של אותן ולדות שהן ולדי ולדות לנאן הברזל פטורין דשייכא בהו יד עובד כוכבים וכשיהא להם בכור לא ינתן לכהן: שאחריותן לעובד כוכבים. דלעולם כל מה דמשכח עובד כוכבים תפים: גבו' כיון דלה נקע. העובד כוכבים זוזי ברשותיה דעובד כוכבים קיימי: דמקבל קיימא. דמקבל זוזי הוא דאיחייב להו והאי דשקיל נותן חלי ולדות בשכר המתנת מעות קא שקיל להו דאי ש ברשות מרה קיימי אמאי רבית הוא ברשותא דמריה חשבח ולדות: מסני׳ בדקביל עליה. העובד כוכבים אונסא וזולא: אי דקביל עליה אונסא וזולא לאן ברול קרים ליה. בתמיה. הא לאן ברול לא הוי אלא במקבל עליה המקבל אונסא דלהכי קרית ליה ברזל קשה ואינו נפחת כך זה הנותן לא יפחות מדמיו: ועוד מחי פסקה. בתמיה. כלומר פסקה למילתא דיש חילוק בין לאן ברול ללאן ברול: אדתני סיפא. דהתם אבל מקבלין כו': אנא. הא והא דלא קביל עליה מרא אונסא וזולא אלא על המהבל יהא הכל: והכא גבי בכורה. לאו משום דהוי ברשותו של עובד כוכבים אלא משום דמשכון הוי גביה: אמר רב הוגא וולדן של לאן ברול פעורים כו'. י כדפריש׳ גבי מתני׳ וארישא קאי: רב יהודה אמר ולדי ולדות נמי פטוריו. ודור ד׳ לנאן ברזל אינו נותן לכהן אלא דור ה׳. ולקמן פריך ליה ממתני׳: טעמא

ולדוסיהן. של אותן לאן ברול כשיגדלו ויבכרו יפטרו מן הבכורה.

וטעמא מפרש בגמ׳ דכיון דאי לא יהיב ליה זוזי לעובד כוכבים תפים

בהמה ואי לא משכח בהמה תפים ולדות אישתכח דשייכא יד עובד

כוכבים ה באמן: וולדי ולדום חייבין. ולדי ולדות של לאן ברזל המגיעות

דהעמיד. שהחזיה כחו של עובד כוכבים הא לא העמיד לא מיפטרי ולדי ולדות היינו של לאן ברזל: והא קמ"ל. דאע"ג דהעמיד דאורחיה דעובד כוכבים למיזל ולמיתפס בנה כלומר סד"א כיון ישחוזר כח עובד כוכבים בולדות אימא יהיו פטורין לעולם קמ"ל אפילו הכי ולדות של אותן ולדות שהן ולדי ולדות לנאן ברזל פטורין וולדי ולדות של ולדות חייבין כאילו לא העמיד: חנן רבן (ג) גמליאל אומר כו'. וקס"ד דר"ג ארישא קאי: בשלמא לרב יהודה דאמר נחית ס"ק. למיפטר דרי דשתי דורות לנאן ברול פוטר ת"ק:

משום דחשיב יד עובד כוכבים באמלע מכח שעבוד שיש לו כדמפרש ואזיל וא״ת מאי שנא מבהמת ארנונא דחייבת בבכורה ללישנא קמא דרבא פ״ק דפסחים (דף 1.) היכא דמצי ישראל לסלוקיה בזוזי והכא נמי אי יהיב ליה זוזי לא חפיס לולד וי״ל החם עיקר בהמה של ישראל מתחלה אלא שמשועבדת היא לארכוכא וכיון דאפשר לסלוקיה בזווי לא יצאה מרשות ישראל ולא חשיב יד עובד כוכבים באמצע אבל הכא דמתחלה של עובד כוכבים כ"ז שיש לעובד כוכבים כח זה דאי לא יהיב זוזי חפיס לבהמה לא ילאה מרשות עובד כוכבים ומקרי יד עובד כוכבים באמצע שלא נסתלקה ידו לגמרי: יו שעמא דהעמיד הא לא העמיד לא תיובתא דרב יהודה. חימה דלקמן פריך לרג יהודה ממחני׳ דקתני בהדיא המקגל לאן ברול מן העובד כוכבים ולדות פטורין מן הבכורה וולדי ולדות חייבין ומשני אימא הן וולדותיהן פטורין פירוש הן הולדות של לאן ברול וולדותיהן הן וולדי ולדות פטורין מליתן בנם לכהן שהוא רביעי דלאן ברול ואף על גב דלא קתני הן במתניתין לריך לומר דפשיטא ליה דולדות של לאן ברזל הן כלאן ברזל עלמן ולא אלטריך ליה במתניתין תו למיתני ואם כן גם כאן אמאי לא מפרש כן דכשמתו האמהות והעמיד הולדות תחת אמותיהן נעשו הולדות עלמן לאן ברזל וכי קתני ולדי ולדות פטורין היינו ולד ולדי ולדות שנפרש הן היינו ולדי ולדות 🕫 וולדותיהן (פטורין) [היינו ולד ולדותיהן פטורין] הא לא העמיד חייבין וי"ל דלכך פי׳ בקונטרסי? במתני העמיד לאו

המקבל צאז ברזל מז העובד כוכבים: וולדי ולדות נמי פטוריז דקא דייק בלישנא דמתניתיז באותו עניז מה שנקדתי בדף כעיז מחק

מעות תפיס לבהמה צריד ליתז טעם למה תובע העובד כוכבים מתחלה מעות לפי׳ הקונטרס ר״ל תבע זוזי של חצי הריוח ולפי׳ ר״ת ר״י המקבר צאן בודל מן העבוב כוכבים: חודי דרוחו גמי פטורן דוף או ייקי בלישטא ומונמותן באווח ענין מה שנקוחה בוך כפיק מהוק בפירוש המשנה: העמיד אין. כשהעמיד מוסיף דור אחר לפטור אבל לא העמיד אין מוסיף דור אחר: א״ל הוא הדין דאף על גב דלא העמיד. ולדי ולדות פטור כדאמינא. והאי דקתני העמיד רבותא קמ״ל דאע״ג דהעמיד דיהב ליה אפותיקי אפילו הכי אי לא משכח ההיא דהעמיד תפיס ליה בנה דהיינו ולדי ולדות הילכך פטירי שאחריות לעובד כוכבים כלומר דתפיס אפילו דור עשירי תחותיה: בשלמא לרב יהודה דאמר דנחית תנא קמא לדרי. ששני ממות וופיט לבוהה צוין ליתן טעם למה חובע העובר כרבים מחולה מעות לפיי הקונסוס רייל תבע והיי של חצי הריח ולפי ידיו דייל דחבע מעות השכר סלע בחדש שהתנה לו ועוד אומר הרייש מאיורא משום שדרך בהמות הלמות ולא ידע הנותן אם מתו ותובע מתחלה המעות כי הוא סובר שאינם בעין ואי לא יחיב ליה המעות תופס הבהמות. חוסי העצוניות: 10 טעמא דהעמיד זא לא העמיד חייבין וקשה לרב יהודה אע"ג דאיכא ד' דורות וא"ת אמאי לא משני דולדות פטורים דקאמר הכא היינו הן ולדות שהעמידן ולדותיהן של מעומדין והוו פטורים עד ששה דורות וטעמיה דהעמיד הא לא העמיד חייבין כיון דאיכא ה' דורות דכה"ג משני רב יהודה לקמן ואיכא למימר דלא הו"ל למימר הן פטורים הולדות שהעמידן תחת אמותיהן דהא פשיטא שהן פטורין דהוו ממש כאמהות מה"ט ניחא ליה דולדות

ממש שמתו האמהות והעמיד הולדות תחתיהן אלה שפתח לו פתח לעובד כוכבים שאם ימותו האמהות יהיו ולדות תחתיהן ועוד יש לומר דאפילו איירי במתו כדמשמע בתוספתא אין זה העמדה גמורה שלא עשה לו שום קנין בולדות יו אלא הסמיכו עליהן בדיבור בעלמא:

די או הליכתים הקשרות היהדרות שהמנומרים פשיטא הקשרוק רוחה משש כאמותה מה ליכוא אירודרות הפטרים בשל אותן ולדות מתומדים ולא המעומדים עצמן זכן בפיי רש"י ליתיה ובתנם הוגה בספריי. היינו ולדות של אותן ולדות שהמנידן מתו אמותנה שהפטרים פשיטא דפטורים כיון שכל כך מה עובד כוכבים עליו וליצ ולדי ולדות פטורים האלא לא לא לא לב הוגא דולדות פטורים לא ידענא כמה או חד דרי או תרי דרי ובין ולדי ולדות הייבים לא ידענא בשנו בכירה ולא מהוג בלשונו דנקיט דווקא ולדי ולדות ממש דאכתי לא נחית בדרי ברישא עד דקתני העמיד ולא אתא אלא לאשמועינן שיש דור בולדות דחייב בככורה ולקמן פריך מברייתא דקתני הן אבל מתני לא קתני הן וגרסינן באתקפתא הן וולדות בתרי היידור ברי וולא אתא אלא לאשמועינן שיש דור בולדות דחייב בככורה ולקמן פריך מברייתא דקתני הן אבל מתני לא קתני הן ווהלדות בלוב הרו וולץ מין מין הוולדות בלוב דור אי ודור ב' פטורים בחד ומין אויכא דאמרי דפריך לרב הונא גרסינן איפכא דאתקפתא הן וולדות בתרי היידור ב' פטורים בחד וכר ופריך לר"י משום דמשמע הן הולדות לעצמן ובשנויא גרסינן איפרא היידור בי לישר ברול איידות בלוב היידור בי משום דמשמע הן הולדות לעצמן ובשנויא גרסינן איפרא היידור בי פטורים בחד וכר ופריך לר"י משום דמשמע הן הולדות לעצמן ובשנויא ביול היידור בי לישר ברול היידור ב' פטורים בחד וכר וויידור בי פטורים בחד וכר ווידור בי שנור ביידור ליידור בי שורים בחד וכר ווידור בי פטורים בחד וכר ווידור בי שורים בחד וכר ווידור בי שנור ביידור בי שורים בחד וכר ווידור בי שורים בתרי וריקור ביידור בי שורים בתרי וריקור ביידור בי שורים בתרי ווידור בי שורים ביידור בי שורים בתרי ווידור בי שורים בתרי ווידור בי שורים ביידור ביידור בי שורים בתרי ווידור בי שורים בתרי ווידור בי שורים ביידור ביידור ביידור ביידור ביידור ביידור ביידור ביידור בא היודור ביידור בייד ווי״ן ובשנויא הן ולדות בחד וא״ו ולכלהו לישני הן הולד דצאן (ברול) קאי דכן משמע פי׳ הקונטרס. כ״מ בתוס׳ כ״י:

 (שנית גו ה-11), בט ב"ח ע.,
 2) פטורה מן הבכורה אמר רב הוגא
 וכרי והשאר יש לנמוק דקאי ארישא
 וכפירש"י, ד) הוי כמו ז"ק,
 באמצע, 1) ז"ק מ"ז, 1) יוסנו,
 עלמו והשתא אלימא כרי הד"א כל"ל, ט) ברשותיה כנ"כ, (0) ברשותיה דמרה,

י) כדפרישית במתניי, כ) שהוחזק
כת, (1) כל האחריות נכסים על
המתפל ושם אותם, (1) דבר קלוב
בין כוי, (1) קצולה ותני רישא ההיא יחנווני שהוא כל"ל והשאר יש מחוה. **ס)** דלאו בחורת. ע) טרי לננחות, ש) ילנחו בנחורנו, ש) ערי חומה, פ) לי שכר סלע מכל אחת, 5) וולדומיהן היינו כוי, ק) צ"ל וולד ולדות פטורין היינו כוי, ד) במסני׳

הגהות הב"ח

לאו העמיד ממש כו',

(ל) במשנה עשרה דורות פטורין: (ב) רש"י ד"ה העמיד פטורין: (3) רש"י ד״ה העמיד ולדות וכר) יומן עלמו השמח לולחו לי מונד טוכנים טפי ושייכי בדור אחד טפי משל האשוך הילכך ולדות וכרו ולרי ולרי ולרי של צאן ברול וכרי לה ולרי מכן לכסן ולדי ולדות של ולרי מל לכסן ולדי ולדות של ולדים כשיבכרו דהיינו ולדים כשיבכרו דהיינו ינתן נכהן ודדי ודדות של ולדים כשיבכרו דהיינו חמישי לצאן ברזל ינתן לכהן הס"ד: (ג) ד"ה תנן רנן שמעון בן גמליאל אומר כו' וקס״ד דרשב״ג ארישא:

מוסף רש"י

מקצת סימנין. של אמו (לעיל הם). אין מקבלין צאן ברזל. כל אחריות הנכסים על המקבל ושם אותם עליו במעות וכל זמן שאין נותן לו מעותיו חולקין השכר (ב"מ

רבינו גרשום ואם תעשה ולדות שיהו ביז

שניהז הולדות: וולדות. של שניתן החלוחת: חלוחת: של אותו צאן ברזל מה שהן יולדות פטורה מן הבכורה לפי שחצין של עובדי כוכבים. ועוד משום יאמרינן בגמ׳ דאי לא משכח לה לבהמה תפיס ולדות דילה: ולדי ולדות. ולדי של ולדות חייב בבכורה חלק של ישראל דכולי בבכרות האין של אי הפרס עובד האי ולדי ולדות לא תפיס עובד כוכבים בשבילה : העמידו ולדות תחת אימותיהן שאם תמות הבהמה שיקח העובד כוכבים הולדות תחתיה אותן ולדות הרי הן כצאן [עצמו] שולדותיהן מה שהן יולדת פטורה מן הבכורה. לדי ולדותיהן חייבין ר' שמעון . כו׳: למימרא. דברשותא דמרה כר: יכו כוו או דבר שווא דבו הדר רעובד כוכבים קיימא שמפני כך פטורה מן הבכורה: אין מקבל שפירשתי למעלה: מפני שהוא רבית. דכיון דמקבל עליו כל האחריו' של בהמה מה שנותן לה חצי הולדות זהו רבית. ט"א לה חצי הולדות זהו רבית. ט"א דכיון דשם האמהות בדמים ונותן לו חצי הולדות הרי זה רבית דמשמע דמשום הכי נותנן . לו שממתין לו מן הדמים: . חא דמקרל קיימא אלמאדבו שוונאו מקבל קיימא. הבהמה דאי ברשותא דנותן קיימא הא ילדה ברשותו ולא הוי רבית: לא קשיא. מתני׳ . להכי קיימא ברשותיה דעובד כוכבים ופטורה מן הבכורה דקביל עליה עובד כוכבים וזולא דבהמה: והכא [אונסא] וזולא דבהמה: והכא גבי ישראל דקביל עליה המקבל אונסא וזולא הילכך הוי רבית: ליפלוג בדידה. במקבל מישראל רפעמים מקבלין ופעמים אין מקבלין בד"א וכו'. ואמאי מקבלין בד"א וכו". ואמאי אצטריך למיתנא אבל מקבלין מן העובד כוכבים אפילו מישראל נמי: אידי ואידי. בין מתניתין דבכורות בין מתני׳ דבבות דלא קביל עליה הנותן: והכא. מ״ט פטורה מן הבכורה דאילו אתי

הודה ארישא דמתניתין פליגי